

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN, J. G. KAM, C. G. J. VREEDENBURGH,
W. L. Z. VAN DER VEGTE, B. R. VAN LIDTH DE JEUDE, M. ELION.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.

No. 19.

Donderdag
25 Februari '15.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 40 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

Het Comité keert wekelijks f 80.000 uit.

Bericht.

Het is der Redactie gebleken, dat zij de dupe is geworden van een slimme intrigue. De dichtregels uit ons vorig nummer, getiteld „Au tiers état” en ondertekend „Réponse du noble duc” zijn geen antwoord van „Duc”. Door de onderteekening heeft de schrijver zoowel bij ons als bij vele lezers den indruk gevestigd, dat hij werkelijk is, degene voor wien hij antwoordt. Wij meenen kritiek op een dergelijke handelwijze gerust aan de lezers van het S.W. te kunnen overlaten.

Durft de schrijver zich alsnog bij de Redactie bekend te maken?

REDACTIE.

Inhoud

Duty calls you!, door Lucianus.

Delftsch Studenten-Corps.

De Almanak, door M. Elion.
De Almanak-Redactie en de Bezuiniging.

Vereenigingsleven.

Sociaal-Demokratiese Stud. Club.
Verslag van de voordracht van den heer F. M. Wibaut.

Gedachten en Gedichten.

I wonder . . . door T.

Feuilleton.

Het treurige weten, door Wido.

Ingezonden.

Nederlandsche Vereeniging „Ons Leger”.
Een antwoord, dat anders had kunnen zijn, door Opmerker.
Coöperatieve Keuken.
Merk: Knorr's soeptabletten.

Technische Hoogeschool.

Mededeelingen.

Verantwoording collecte voor het Kon. Nat. Steuncomité.

Bibliotheek Sociëteit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

Ingekomen boeken.

Boekbespreking.

Agenda.

Duty calls you!

Overall in Engeland is bovenstaand opschrift te lezen, op iedere bus, op elke taxi staat het te lezen, overall de oproepingen voor vrijwilligers; en 't is ook wel noodig, staat niet pas angeplakt: „We want an other half million.” Het duurt misschien lang voordat de Engelschen van hun plicht jegens het vaderland doordrongen zijn, helpen doet die propaganda voor het leger zeker, de vrijwilligers komen bij stroomden.

In Holland is de laatste tijd een dergelijke beweging tot het oproepen van vrijwilligers merkbaar, maar helaas niet van de zijde der Regeering; hoeveel krachtiger zou de roepstem klinken en hoeveel grooter zou het succes zijn!

Nu is het voornamelijk de Vereeniging voor V.W. die er zich mee bemoeit, een schoon streven voorwaar! Ook vlugschriften zoals dat van „Doctor Juris” trachten de Jan Salie-geest te doen verdwijnen en de valide mannen in de kracht van hun leven te overtuigen van de noodzakelijkheid tot het oprichten van vrijwilligerskorpsen en het zich terdege oefenen in de wapenhandel.

Gelukkig, de Delftsche Studenten behoeven dergelijke vlugschriften of oproepingen niet met beschaamde kaken door te lezen, neen! Hun vrijwilligerskorps mag er wezen, hoe kranig was het figuur, dat ze sloegen in Brabant, wij Delftsche studenten mogen trotsch zijn op een dergelijke, mooie uiting van Vaderlandsliefde!

Hoe jammer, dat nog zoo velen niet in staat zijn geweest zich in het begin van de mobilisatie bij dit rijwielcorps aan te sluiten, velen wier vaderlandsliefde en plichtsgevoel door ouderlijke bezwaren of studieredenen de kop ingedrukt werden.

Maar nu de tijden ernstig zijn, een oorlog door velen waarschijnlijk wordt geacht, nu van alle kanten roepstemmen tot ons doordringen om toch ons klaar te maken het vaderland desnoods met de wapens in de hand te verdedigen tegen een vreemde overweldenaar, wat moeten nu dat deel van de studeerenden, die zich tot het wapendragen in staat achten en nog niet bij het vrijwilligerskorps zijn aangesloten, doen?

Werkeloos toezien gaat niet, mag niet!

Kan er niet van het Delftsch Studenten Vrijwilligerkorps een 2de afdeling worden opgericht, een soort 2de ban? Het zou een afdeling moeten zijn ingericht als reeds bestaande in onze groote steden, met oefeningsuren die strooken met werkplichten, hetgeen toch zeker wel geen onoverkomelijke bezwaren met zich mee zou brengen.

Regeeringssteun zou licht verkregen worden na hetgeen de kern van onze vrijwilligers heeft laten zien.

Misschien zijn er betere voorstellen, maar gedaan moet er iets worden, nog te veel loopen er nu rond, die graag zich voor ons Holland zouden willen nuttig maken, maar niet in de gelegenheid zijn. Zij willen geen Jan Salie zijn! Er moet iets gedaan worden, de tijd dringt, zij willen niet onderdoen voor hen die al in de gelegenheid zijn geweest te toonen dat de Delftsche student iets voor zijn vaderland gevoelt. Ook hier roept de plicht ons, we willen handhaven, schept nu de gelegenheid! Wie helpt ons op weg, wie neemt het initiatief?

Bezwaren kunnen toch moeilijk bestaan, waar het ons vaderland geldt. En heusch, de gevaren die ons kleine landje dreigen zijn niet denkbeeldig, we moeten ons op het ergste voorbereiden. Wie klaarstaat is het dubbele waard, dat is gezien in Augustus, laten we dat nu weer laten zien, we moeten nog flinker en grimmiger de tanden laten zien. Hier staat meer op het spel, dan de verwaarloozing van onze studies gedurende eenige middagen in de week.

Maar wij Delftenaren weten het ook zonder aanplakborden:

Duty calls you!

LUCIANUS.

Delftsch Studenten-Corps.

De Almanak.

Ja, ja, die almanak, dat troetelkind van ons Corps, is toch maar ieder jaar weer een van de groote aantrekkelikheden. En niet voor niets. Ze legt ons vast de herinnering aan een jaar studentenleven, vroolijk of droef, vol gebeurtenissen en emoties, of kalm voorbijgeleden. Hoe heerlijk toch, om later, wanneer de studententijd al ver achter ons ligt, nog weer eens geheel in te leven dien tijd van ontwikkeling en vreugde, die „Sturm und Drangperiode” in ons bestaan, waarin de gebeurtenissen elkaar snel opvolgen, waarin het eene nog niet geheel door ons is opgenomen, of iets anders komt al weer zijn plaats in onze gedachten opeischen. Slechts korte indrukken zijn het, die wij krijgen; indrukken van vreugde en teleurstelling, van liefde en ook van haat, van droefenis en blijdschap. Wij kunnen ze niet allen verwerken. De tijd gaat te snel. Toch, ongemerkt, doet dit alles zijn invloed gelden op ons wezen. Langzamerhand komt uit al die invloeden onze persoonlijkheid voort. Onze gedachten nemen vaster vorm aan. Maar dan is het ook uit met dien heerlijken studententijd. Het werkelijke leven roept ons op en stelt zijne eischen, hard en ruw. We moeten klaar zijn. Dan is er geen plaats meer voor twijfel en weifel. Dan moet het doel langs den kortst mogelijken weg worden bereikt. Dan komt de nuchtere werkelijkheid.

Maar is het niet heerlijk, om dan in oogenblikken van rust of verpoozing dat roode boekje op te slaan en zich nog eens in te leven dien studietijd?

Daarom zijn de eischen aan dat boek te stellen zoo hoog. Iedereen moet er zich in weerspiegeld vinden, zoowel de luchthartige pretmaker als de meer ernstige student; zoowel hij, die onder een sluier van aanstellerij een dieper ik bezit, als hij, die slechts leeft voor vermaak en plezier; zoowel hij, die door ruwe kracht wil overheerschen, als hij, die door hoogere ontwikkeling moreel de meerdere wil zijn.

Daarom kan de redactie-kwestie niet ernstig en kalm genoeg bekeken worden. Ik weet het wel, het is hier als met een ideaal-gas. Men kan slechts benaderen. De Redactie kan slechts zoover mogelijk de verschillende groepen tegenwoordigen.

Maar laten wij dan ook alles doen, om de afwijking van het ideale zoo gering mogelijk te doen zijn. Laten we pogen met ruimen blik feitelijk-kleine moeilijkheden te overbruggen. Laten we zorgen, niet te struikelen over finesses. Daarom, Corpsleden, gaat allen samen, probeert eensgezind de werkelijk meest geschikten aan het roer te krijgen, en weest gerust . . . de vaart zal voorspoedig zijn.

Ik wil thans trachten in het kort de verschillende eischen te noemen.

Onze Almanak bestaat feitelijk uit een tweeslachtig iets.

Feuilleton.

Het treurige weten.

Het leven ging zijn gewonen gang. Rustig leven van werken, college-loopen, vergaderingen en concerten, waar Dolf veel heenging; — een enkele maal een fuif op een kast of op de kroeg, maar zonder veel schokkende gebeurtenissen.

Dolf werkte hard; bijna iederen avond teekende hij, en ook in de morgenuren, als hij vrij was.

Hij moest zich soms wel erg dwingen, want bij oogenblikken was hij lusteloos, had geen zin; doch de gedachte aan Annie verdrong zijn loomheid, en blijbewust zette hij zich dan aan den arbeid.

Soms, temidden van de kamerstille, viel de leegte om hem, plotseling vreemd op. Doordat Annie was in al zijn denken, had hij niet dadelijk de eenzaamheid gevoeld; maar dan opeens tróf het hem.

De andere clubgenooten kwamen nu en dan eens aanloopen vooral Kees en Harry zag hij veel in den laatsten tijd; — en hij voelde zich ook meer en meer tot hen allen aange-trokken — maar toch, het echt-intieme zoo als hij dat altijd gekend had met Wim, had hij met geen van hen nog ooit gehad.

Wim — die meed hem stelselmatig. Waarom? Zou het zijn, omdat hij iets vermoedde . . .? Zou Wim zelf —!

1°. uit prozawerk of poëzie;

2°. uit teekeningen.

Beide rubrieken zijn zeer belangrijk. De teekening kan het geschreven woord aan uitdrukking doen winnen en dus moet de Redactie over beide zaken een goed oordeel hebben. Het lijkt mij *niet* noodzakelijk, dat de redacteuren door zelf hetzij goed proza- of dichtwerk, hetzij door goed teekeningwerk gemaakt te hebben, uitmunten. Ten eerste zijn er door den aard van het vak, dat hier beoefend wordt in een bepaald jaar niet zooveel, die door groote litteraire- of teekencapaciteiten op den voorgrond treden. Ten tweede behoeven deze niet juist een onbevungen oordeel te hebben.

Naar mijn meening moeten we hier hebben, diegenen, die vooraanstaan door ontwikkeling, en liefde voor het lezen respectievelijk zien van litterair- dan wel teekeningwerk. Beide rubrieken zijn even belangrijk. Bovendien zijn hier noodig menschen met initiatief en ijver, die het doel van den almanak, door mij in mijne inleiding weergegeven, steeds voor oogen houden en blijven houden; menschen, die aan onzen Delftschen Studenten-Almanak Delftsche studenten-eischen stellen en die van plan zijn, om in den almanak, zoowel in het teeken- als in het mengelwerk, als in de varia, het beeld te brengen van de verschillende kringen uit ons Corps.

M. ELION.

De Almanak-Redactie en de Bezuiniging.

Dit stuk dient om het goed recht te verdedigen van allen, die bezuiniging voorstaan, en wij zouden deze ideeën gaarne ingang doen vinden onder vele corpsgenooten.

Wat is het streven van de bezuinigingspartij inzake de Almanak-Redactie?

1°. Zij wil de kosten van den Almanak tot een minimum beperken.

2°. Zij wil bezuinigen op de kosten van het Redacteurschap.

Het eerste punt behoeft hier niet meer aangeroerd te worden. Immers van de wenschelijkheid daarvan is iedereen wel overtuigd.

Rest mij dus nog het tweede punt te behandelen, en ik wil dan beginnen met de vraag te stellen:

Heeft de bezuinigingspartij het recht aanmerkingen te maken op de persoonlijke uitgave der Redactieleden?

Zeer zeker wel!

Wanneer het Corps eenmaal een zekere hoeveelheid studenten op heeft genomen, dan moeten alle functies en waardigheden in dat Corps openstaan voor hen, die er het **meest geschikt** voor zijn, voor hen, die sterk genoeg zijn om het goede te behouden en het slechte te verwerpen. Geld mag dan toch zeker geen factor zijn, die menschen uitsluit. Dit is 'n rechtvaardigheds-kwestie. *Men mag niet faut-de-mieux*

O! God, dat hij daar nog niet eerder aan gedacht had.

Waarom de jongen nooit meer kwam? Hij, Dolf, voelde vaak zoo'n behoefte hem bij zich te hebben. Was het wel goed, dat hij er nooit met Wim over gesproken had?

En pijnlijk besefte Dolf, dat hun mooie vriendschap uit was! Wim was weer dezelfde van vroeger, nu weer dat levensmoede, wezenlooze in hem — Wim was dan toch niet sterk van wil —; maar er was nu iets nieuws oók in hem, iets branie-achtig braveerends; zoo was hij vroeger nooit geweest. Nu gebeurde het vaak op kroegjolen, dat Wim schreeuwerig-druk zich aanstelde, zich steeds meer opwond om vroolijk te lijken, en zich bedronk. Dolf kon hem wel haten als hij zoo was.

Als dan bij oogenblikken Wim's schelle lach sneed door het eentonig gonzen der stemmen, voelde hij een walging in zich, om het onechte in dit schrille geluid.

't Was een koude, gure Novembervormiddag, — een van de laatste dagen dier maand —; een scherpe Noordoostenwind wervelde het zand op van de stoffige, hard-drooge straten en de hobbelig-bevroren wegen. De wind loeide in de schoorstenen, deed deuren klapperen en ruiten rinkelen. En hoog boven in de lucht, waar de wolken voorbij jaagden, voortgestuwd door den storm, gierde het met felle schokvlagen. De bladerlooze takken der boomen zwiepten heen en weer.

Wim liep langs de Oostsingel naar Dolf's kamer. Hij voelde zich erg vervreemd van hem; in al dien tijd hadden zij niet meer vertrouwelijk gesproken, slechts wat oppervlakig gepraat in bijzijn van anderen.

Alleen eens, kort na den groentijd, toen Dolf 's middags

aangewezen zijn op eenige jongelui, die alleen door hun geld in aanmerking komen.

Hieruit concludeer ik de moreele plicht van het Corps om functies als de Almanak-Redactie niet met finantieële lasten te bezwaren; maar tevens is het in 't belang van het Corps in 't algemeen, en van alle leden in 't bijzonder om een zoo geschikt mogelijke Almanak-Redactie te bezitten, want dan alleen zal ook de Almanak de beste kwaliteiten kunnen hebben.

Overweeg eens goed bij U zelf, of het niet billijk is, wat de bezuinigingspartij eischt, of het niet haar recht is —, en wanneer ge overtuigd zijt van het bestaansrecht van het streven, steunt het dan ook, steunt het krachtadig met gansch Uw wezen.

Wordt wakker, gij allen, wordt eens wakker geschud uit dien toestand van -alles - onverschillig - aan - zich - laten - voor - bijgaan!

Het is zoo waar, dat de ongeordende, niet-geleide, niet-één-zijnde massa niets uitrichten kan, dat een kleine groep van ijverenden daar als een machtigere tegenover staat. Maar ook is het waar, dat een eensgezinde, gelijkwillende massa zeer veel macht kan ontwikkelen en een onweerstaanbare stuwkracht zal worden, wanneer ieder het zijne er toe bijdraagt.

Wanneer er dus bezuinigingscandidaten gesteld worden, dan moet iedere principieële voorstander ook deze kandidaten steunen. Een bezuinigings Almanak-Redactie komt dan weliswaar voor een moeilijke taak te staan — er zullen wat ingeroeste toestanden overhoop gegooid moeten worden —, maar wanneer slechts het doel voor oogen wordt gehouden, is het succes verzekerd. Men zal ons niet kunnen verwijten blindelings een ideaal na te hebben gestreeft. Wanneer 1915 een bezuinigings Almanak-Redactie zal bezitten, dan zal het blijken — daar zijn wij vast van overtuigd —, dat een dergelijke Redactie even goed haar plaats in het Corps zal weten in te nemen.

Tweede jaars! Aan U is het om kandidaten te stellen. Aan U ook U te herinneren, hoe ge het vorige jaar reeds vol enthousiasme waart voor bezuiniging, en wat men door eensgezindheid bereiken kan.

EENIGE VOORSTANDERS.

Vereenigingsleven.

Sociaal-Demokratiese Stud.-Club.

VERSLAG van de voordracht van den heer F. M. WIBAUT over: „De oorlog van ekonomies standpunt bezien.”

Spreker behandelde de vraag of in deze maatschappij, waarin de produktie is gericht op partikuliere winst, oorlogen onvermijdelijk zijn, m. a. w. gaat de strijd tegen de oorlog noodzakelijk tegen de grondslagen van het tegenwoor-

op zijn kamer was gekomen, was het geweest als vroeger — maar toch iets anders, alsof ze een geheim voor elkaar hadden, dit had Wim duidelijk gevoeld.

Hij had angstvallig vermeden alleen met Dolf te zijn. Hij was bang, bang voor hem — en voor het weten van dat andere. — Vaak in neerslachtige buien, als hij sterk voelde zijn liefde voor Annie en het verlangen naar haar te machtig in hem groeide, zweepte hij zich op tot blinde, onberedeneerde haat tegen Dolf — omdat hij dezen wist de oorzaak van zijn zich-eenzaam-voelen.

Hij werkte nu ook niet meer, was lusteloos, willoos. Soms bij oogenblikken besepte hij bitter hoe hij veranderd was. Voor de vakantie had alles hem mooi geschienen, had hij hard willen werken; nu niet meer; nu was alles uit. De heele boel kon hem niets meer schelen — O! was maar weer alles als vroeger: Dolf en hij samen, vrienden, echte vrienden, die elkaar begrepen, elkaar alles vertelden. Zij hadden van elkander gehouden, niet om eenige karaktereigenschap, maar om elkaars persoon, niet tellend gebreken, waardeerdend deugden. En nu — —?

O! God, het was toch zoo vreeselijk alleen te zijn, niemand te hebben, voor wie je je gemoed eens kon uitstorten! Eindelijk, dien middag, werd het hem te erg. Hij besloot naar Dolf te gaan, — en hij hoopte, dat alles dan weer van zelf terecht zou komen.

Haastig liep hij verder door de nauwe, schemerige straten, en langs de grachten, donker, somber, — in troosteloos zich-eenzaam-voelen.

Op Dolf's kamer brandde nog geen licht. Hij was zeker

dige produktiestelsel in, of kunnen de arbeiders in hun strijd tegen de oorlog steun verwachten van zekere strekkingen in het kapitalisme?

Deze vraag is voor ieder van het hoogste belang, daar, zo de oorlog in deze maatschappij niet te voorkomen is, voorlopig alle beschavingswerk als hopeloos moet worden beschouwd. Is niet hygiëne een bespotting in een tijd, waarin per dag 20—30000 mensen worden gedood?

En de algemene poging tot verbetering van het ras, nu de besten worden doodgeschoten? Bovendien zal een volgende oorlog stellig nog afgrijselijker zijn, want de techniek is op velerlei gebied nog maar in het begin van zijn ontwikkeling. De elektrotechniek bijv. „belooft” nog enorm veel. Zullen we oorlogen in de toekomst niet kunnen voorkomen, dan is alle beschavingsarbeid nutteloos.

Willen we de gestelde vraag beantwoorden, dan moeten we allereerst de oorzaken van de oorlog opsporen, en nagaan of deze onbelemmerd zullen blijven werken. Deze nu liggen in de konkurrentie op ekonomies gebied. Bij alle naties heeft het kapitalisme een behoefte doen ontstaan aan behoud en verkrijgen van afzetgebieden. De produkten kunnen in het eigen land niet worden verkocht, omdat de lonen van de arbeiders te gering hier voor zijn. Hiermee gaat samen een opdrijven van de produktie, omdat het grootste bedrijf het meest voordelige is. De landbouw kan haar produkten niet zo snel vermeerderen als de industrie, die steeds meer arbeiders tot zich trekt, en komt niet tot die ontwikkeling, die nodig en mogelijk is, om in de voeding te voorzien. Hierdoor wordt de ruilmogelijkheid van produkten van industrie en landbouw steeds kleiner en verliest de industrie haar afzetgebied, naarmate ze in verhouding tot de landbouw sterker groeit.

Deze behoefte aan afzetgebied in agrarische landen is een tweede oorzaak van het imperialisme.

Er ontstaat een wedijver om de nog te veroveren gebieden en, daar het ene land vroeger is gaan koloniseeren en de beste gebieden heeft ingepikt, een naijver tegen de veroveraars. Hierin moeten we de diepere oorzaak van de oorlog van Duitsland tegen Frankrijk en Engeland zien.

Wanneer geen strekkingen tegen deze oorzaken ingaan, dan staat vast, dat de oorlog zal terugkeren, alleen ontzettender. Geven wij ons evenwel rekenschap van werkingen, als de wijziging, die in de konkurrentiestrijd aan het intreden is, dan zien we nu reeds aanwezig strekkingen, die er toe kunnen leiden om oorlogen te voorkomen.

Heeft de ondernemersklasse als geheel belang bij oorlog?

Het is waar, dat er in de ondernemersklasse, als nationale eenheid gezien, nog voor een groot deel is drang naar veroveringswedijver, doch het is boven iedere twijfel verheven, dat dezelfde ontwikkeling, die zo dikwijls heeft geleid tot opheffing van de konkurrentie en tot samenwerking om de gemeenschappelijke winst zo groot mogelijk te doen zijn, dat deze ontwikkeling leiden moet tot internationale samenwerking, ook in het imperialisme, ook in het veroveren en exploiteren van nieuwe gebieden.

naar teekenzaal of naar de kroeg. Wim belde aan. De meid deed hem open. Hij groette knikkend, stommelde de donkere trap op naar boven. — Hij dacht aan vroeger toen hij hier dagelijks kwam.

Binnengekomen streek hij een lucifer aan, poogde de voorwerpen te onderscheiden in het schemerdonker, daarna draaide hij de gaskraan open — het licht plofte aan.

Wim knipperde even met de oogen; begon dan de omringende meubels duidelijk te zien.

Er was veel veranderd in den tijd, dat hij hier niet geweest was. Hij hing zijn hoed en overjas aan den kapstok op de gang, kwam daarna weer binnen, alles op zijn gemak opnemend.

Dolf had een haard gekregen, zag hij, een echte houthaard; het vuur knetterde, de vlammen kronkelden speelsch als slangen om de rood-gloeiende blokken.

Er naast een koperen emmer met hout.

Om den haard een paar fauteuils, die kende hij nog van vroeger; aan den anderen kant een divan met wollig kleed, dat breed sleepte over het tapijt.

Gezellig zoo'n divan. Aan den eenen muur stond Dolf's groote eikenhouten boekenkast; er boven op een paar blauwe pullen en in 't midden een buste van Dante. In een hoek een piano; — zeker gehoord. Och neen! dat was waar ook, die had Dolf overgenomen van Gerrit. Tegen den muur de teekentafel, opgevouwen, en aan den anderen kant bij het raam het bureau.

Langzaam was Wim's blik gegaan van de teekentafel naar het bureau — op een portret dat daar stond bleven zijn oogen plots strak gericht, in bleeken, verwaasden blik,

Stellig heeft een deel en een belangrijk deel van de ondernemersklasse belang bij de oorlog, doch zij, die rechtstreeks voordeel trekken, vormen niet de heele klasse. Het deel, dat onverdeeld belang heeft bij voortdurende voorbereiding tot oorlog is het bewapeningskapitaal. Doch dit belang bij oorlog heeft zelfs niet belet de meest broederlike samenwerking tussen de industrieën der verschillende landen. Zo werken de buskruitfabrieken meer dan 20 jaar internationaal samen (buskruitkartel) door gezamenlijk prijzen vast te stellen en de winst boven zeker bedrag te verdelen. Hetzelfde in de kanonnen- en pantserplaten-industrie. Het is bekend, dat de nationale industrie soms aan de te verwachten vijand de wapenen levert, waarmee het eigen „vaderland” zal worden bestreden. Aldus heeft het bewapeningskapitaal de weg tot internationale samenwerking reeds gevonden, doch deze industrie is oorlogsbevorderend.

Deze internationale samenwerking is een uiting van de moderne ontwikkeling van het kapitalisme, en was vóór de oorlog in volle gang op bijna elk gebied. Groepen van zeer invloedrijke industrieën hebben reeds samengewerkt om afzetgebieden onderling te exploiteren.

Toen in 1905 en 1908 de oorlog tussen Frankrijk en Duitsland dreigde, hebben de leidende groepen van Duitse en Franse bankiers de Marokkokwestie uit de weg geruimd, hetgeen gebleken is uit konsulaire brieven. De Engelse, Duitse en Franse kapitalisten hebben ten opzichte van de Bagdadspoorweg de dreigende conflicten opgeheven, door gemeenschappelijk het zaakje te exploiteren. Dit is dezelfde ontwikkeling, die we al 25 jaar lang zien tussen de industriele groepen in elk land. Er zijn dus strekkingen in het kapitalisme, die dringen naar de vrede. We weten toch, dat het de ondernemers uitsluitend om de winst te doen is, bij het zoeken naar afzetgebieden. Welnu, van het ogenblik af, waarop het vast staat, dat dit doel langs vreedzame weg beter kan worden bereikt, dat het voordeliger is de oorlog te voorkomen, zal de internationale samenwerking van de leidende bank- en industrieën steeds sterker worden. Reeds vóór de oorlog werkten Duitse en Franse bankgroepen samen en ook Engelse begonnen mee te doen. Daar was dus de lijn van ontwikkeling, waarbij zonder oorlogen dezelfde winsten te bereiken zijn, die vroeger onder het imperialisme verkregen werden.

Op grond hiervan kunnen de arbeiders al onder het kapitalisme met hoop op succes strijd voeren tegen de oorlog. Het zijn geen idealisten of utopisten, die dit beweren, maar zij, die staan op de bodem der werkelijkheid, die ons leert, dat een nieuwe oorlog onder dit produktiestelsel niet absoluut noodzakelijk is. De arbeidersklasse, die in geen geval de oorlog wil, volgt hier dus de lijn van de economische ontwikkeling.

HET BESTUUR.

— wijddopen in angstige ontzetting, in stom-niet-willensbegrijpen.

O, God! dat portret, haar portret! Dus was het toch waar!

Hij greep de foto van het bureau, hield ze vlak bij zijn oogen tot alles vaag werd; — liefkoosde en streelde het mooie meisjeskopje, kuste het, kuste het hartstochtelijk, tot hij neerzakte op den divan, dof, uitgeput; toen schreide hij zacht voor zich uit. En bleef zoo zitten, in zijn rechterhand het betraande portret; zijn doffe blik, vol teerheid, rustte op haar beeltenis.

Toen Dolf een half uur later thuis kwam, vond hij Wim zoo zitten. In eens was hem alles duidelijk — hij had eerst nog willen vragen: „God, Wim! ben jij daar? Wat zit je zoo te mijmeren” — maar de vraag was op zijn lippen blijven steken, en hij had gezwegen. Hij had naar Wim toe willen gaan, hem troosten, maar deze, plotseling bruut, stond op; hij liet het portret op den grond vallen. In zijn oogen was een hard-kouden glans toen hij Dolf aanzag.

„Wim”, zei Dolf.

„Ik ga”, antwoordde hij toonloos.

„Wim, waar wil je naar toe?” vroeg Dolf angstig.

„Dat komt er niet op aan; je hebt je anders nog al om me bekommerd”, viel Wim driftig uit.

„Waar wil je naar toe, Wim?” herhaalde Dolf, zijn groote gestalte voor deuropening.

„Laat me door!” gilte Wim rauw, pogend den ander op zij te duwen. Dolf pakte zijn schouders vast, dwong hem terug in de kamer.

Gedachten en Gedichten.

I Wonder

'k Moet al maar denken aan ik weet niet wat,
Een rythme, onbewust bindt mijn gemoed
Aan heimelijke gedachten zwaar en zoet,
Aan schoonheid tot een stille wensch vervat.

En als ik denk, waar blijven mijn gedachten?
Wat lokt ze telkens in zijn tooverkring?
Waar zijn de liedjes voor, die 'k zachtjes zing
En waarop is mijn stil verlangend wachten?

Zijn 't oogen, die eens in de mijne zagen?
Is het de glimlach van een lieven mond?
Is het geluk, dat 'k half al kende en vond
Of is 't belofte voor gedroomde dagen?

Ik weet het niet. —

'k Zal stil me laten leiden
Door onbegrepen weelde-fantasie.
Tot eenmaal zal verschijnen wat of wie
Mij tot aanvaarding van 't geluk zal wijden!

Ingezonden.

Nederlandsche Vereeniging „Ons Leger”.

De oorlog woedt reeds geruimen tijd. Onze soldaten vervullen trouw hun plicht; groote strijdmachten staan tegenover elkaar om hun krachten te meten in een strijd, waarvan in de geschiedenis geen tweede voorbeeld te vinden zal zijn. Onze mannen zullen zoo noodig onzen Vaderlandschen bodem verdedigen, dien bodem welke getuige was van zoovele schitterende daden onzer Voorvaderen.

Eensgezind zijn ze opgetrokken om hun plicht te vervullen; veel achterlatend wat hun lief was; zij staan nu op hun post bijna 6 maanden.

Onze Vereeniging wil niet achter blijven, om in deze ernstige dagen onzen mannen te toonen, dat ook zij een werkdadig, ofschoon bescheiden bijdrage wil geven van haar doel: sympathie op te wekken voor ons Leger!

Reeds mocht zij vele blijken van sympathie ontvangen in den vorm van lectuur-sigaren-gezelschapspelen, etc. Het gevolg hiervan is dat onze Vereeniging van verschillende Heeren Commandanten aanvragen ontvangt heeft voor dergelijke zendingen. Ten einde hieraan te kunnen blijven voldoen, hopen wij dezer dagen, behoudens goedkeuring van den Heer Hoofdcommissaris van Politie, een lijst te doen circuleeren ten einde U in de gelegenheid te stellen door een bijdrage, Uw sympathie te toonen met ons doel.

Het Dagelijksch Hoofdbestuur.

„Je blijft.” —

„Laat me los, ik wil weg.” —

„Waarheen?”

„Laat me los, ik wil weg, ik wil naar den Haag —; kan 't jou wat verdomme?”

„Als jij maar gelukkig bent; ik, een ander, dat kan jou geen”

„Wim”, brak Dolf gebiedend af.

„Laat me door!”, brulde Wim in een nieuwen aanval van woede, en hij wierp zich op Dolf, om hem op zij te dringen. Deze duwde Wim weer terug, greep hem vast bij zijn polsen, stijf-knellend.

„Ga zitten.” —

„Nee, ik haat je, ik haat je, omdat je me alles genomen hebt, wat van mij had kunnen zijn, alles, alles!”

Plotseling luid snikkend, zijn geheele lichaam zenuwachtig schokkend, zakte hij op den divan neer. Dolf liet hem los.

„God! God! Annie, mijn Annie!” gilte hij.

Dolf bleef zwijgend staan, liet hem uitragen.

Langzamerhand bedaarde Wim; hij snikte nog een enkele maal, lag dan, moe, languit op den divan, de oogen dicht, — heel rustig.

Dolf stak de schemerlamp op, draaide het groote licht uit. Hij ging op een laag taboeretje bij Wim zitten, streek zacht met zijn hand over Wim's voorhoofd.

Een intiem half-duister donkerde in de vertrekhoeken, gleed vaag over alle meubels.

WIDO.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 25 FEBRUARI 1915. No. 19.

Een Antwoord, dat anders had kunnen zijn.

Ik kan er zoo goed inkomen, dat een D. S. V. Ker., terug in het oude, grijze Delft, nog met frisschen kop van laatste regenbui op Brabantsche hei, met nieuwe flinkheid in de leden, vindt dat ik een beetje aan het doorslaan ben geweest.

Ook een Opmerker, daar staan we nu tegenover elkaar! Ja, kerel, ik begrijp zoo goed, dat je Delft aanziet met je oogen van frissche leven. Je wilt alles zien, alles goed in je lieve oude studiestadje en dadig als jezelf, en kun je niet indenken, dat het hier zoo'n beroerde boel is geweest!

Terwijl jij en je kornuiten je mooie daad deed ginder ver weg, je belangelooze daad van vaderlandsliefde, waarop je met recht trotsch mag zijn, en zoo toonde dat niet alles wat hier studeert zonder stuwkracht leeft, heeft hier zich dat misselijke gevalletje voltrokken. Langzaam maar zeker, (verfoeilijke gemeenplaats, maar die ik nu zoo droevig wáár voel) langzaam maar héél zeker zag je de wekelijksche opbrengst der bussen dalen . . . 16 pop, 15, 14, 12, 9.

In jullie fiere hersens, die beseffen, klinkt al dat gehamer overdreven. Helaas, wat hier bleef, heeft zoo'n opwarmertje noodig af en toe! 't Bewijs? Na heel wat geschrijf van anderen en van mij, toonde zich een kleine opleving! 't Werd 19 pop, ongekende gloria, gejuich bij hen die het met de beweging goed meenen de week er op is het weer 16 ruim! Wat zal het nu weer zijn? Zie je niet, dat dat droef is?

Dat je het weer eens naast elkaar zet, misschien helpt het weer voor een tijdje, de tegenstelling van jullie daad en het olifantshuidige van de blijvers. Zoo kan dan jullie terugkeer een vermeerdering zijn van het goede element in Delft. Help dan ook hier, dat het goede figuur dat gij voor Delft gemaakt hebt naar buiten, door weinigen, bevestigd worde, maar nu door velen!

Zie, dat alles zou ik U gezegd hebben, geachte heer O. e. O., indien gij met Uw enthousiasme-uitlating volstaan had met de ophemeling van Uw eigen daad. Maar nu gij gemeend hebt, met Uw uitbundig aringezwaai tevens iemand te moeten dooddrukken in omhelzing en gij daartoe mij en de door mij verdedigde dubbeltjes-beweging gekozen hebt, staan mijn hersens paf en moet vanzelf mijn joviale taal achterwege blijven.

Wat heb ik U misdaan, met te trachten datgene in Delft wakker te schudden, wat in diepen dommel lag?

Meent ge werkelijk, dat gij door Uw daad, waarover de wereld wel-is-waar spreekt, goed maakt, wat duizend anderen aan dufs blijken te hebben, wat gij door Uw geschrift (= invullen Taalboekjes Lagere School) schijnt te willen beweren? Meent ge dat Uw klein-groepje kan gelden als vertegenwoordiging van heel een studentenstad en stand? Zeker, Uw daad, die goed is, is zeer luidruchtig tegenover de buitenwereld, maar ze vergoelijkt toch in het geheel niet, als alleen misschien in schijn, niet in waarde, dat zoovelen die hier bleven, hun egoïste leventje blijven leiden. Integendeel! Gij, die toont dat ge geen opofferingen ontziet als ge eenmaal weet, dat ze noodig zijn, gij moest woedender nog dan anderen de trage massa aangrijpen en dooreenschudden!

Waarom ik, die door mijn ijveren toon, dat waarschijnlijk zeer geldige redenen mij hebben belet om lid van het D. S. V. K. te worden, en daarom op andere wijze de taak tracht te vervullen, die voor mij is weggelegd, tot mikpunt moet dienen van Uw vinnige prikjes, begrijp ik niet en laat me bovendien koud.

Maar als ik er eens over nadenk, wat wel de reden was, wáárom en waarom gij zòò schreeft, dan kan ik er gèèn reden voor vinden, of ik moet wel denken, dat er een duiveltje van ijdelheid in U schuilt, dat niet kan dulden dat Uw prestatie niet wordt opgevat als het Delftsche representatief (dat kunnen „nog geen 50” niet doen voor 1000), dat misschien niet kan uitstaan, dat er naast Uw luide daad een bloeie van diep-menschelijk schoon, in stilte p(er)s(oonlijk), gedaan, en die toch nog niets anders is dan het geven van onzen overvloed.

OPMERKER.

Als ik U een raad mag geven, ga dan eens praten met 'n lid van 'n Steuncomite, dan zult ge inzien dat mijn voorstellingen zelfs niet overdreven zijn, om stemming te maken, maar droevend wáár. En als ge dan nog meent iets tegen te moeten zeggen, kom dan tenminste met argumenten waarde heer, en niet met wat ge deedt.

O.

Coöperatieve Keuken.

Sedert kort bestaat in Delft het plan een coöperatieve keuken op te richten, waarbij men zich aan Rotterdam en Leiden spiegelt, en die ten doel heeft, zoo voordeelig en hygiënisch mogelijk smakelijk eten te leveren.

Al degenen, die hiervan lid wenschen te worden, zijn verplicht te beginnen met een aandeel te nemen groot f10, waarvan 4% rente wordt gegeven.

Verder moet het eten van te voren worden betaald. Er zijn bonboekjes verkrijgbaar, die het gemak geven, dat men niet elken dag het eten zelf behoeft te bestellen.

De bon wordt den dag van te voren ingevuld en in den etensdrager meegegeven.

De prijzen komen ongeveer op:

groenten, aardappelen en toespijs f0.40 per persoon;

voor elke persoon meer f0.35;

vleesch (rauw gewogen) f0.15 per ons.

(Bezorgloon inbegrepen).

Aangezien slechts tot oprichting kan worden overgegaan bij voldoende aantal leden, worden diegenen, die met dit plan instemmen, beleefd verzocht hun kaartje naar de „Delftsche Courant” te sturen en tevens hierop te vermelden of zij van plan zijn één of meerdere aandeelen te nemen, opdat men eenigszins een overzicht heeft van het aantal, dat als lid in aanmerking wenscht te komen.

Merk:
Knorr's soeptabletten.

De Waterige oplossing van het destillatieproduct van Chem. bleek nog zeer troebel en de volgende vijf artikelen waren weldra kenbaar aan hun reuk:

- 1°. Toeneming van het aantal zich verongelijkt achtende bondsbroeders, allen vooruitstrevend, zeer ontwikkeld en wetenschappelijk aangelegd.
- 2°. Uitsluitend de niet-corpsleden leggen zich op grondige studie toe.
- 3°. Leden van den bond bezitten noch rok, noch jaquet of hoogen hoed, ze verfoeien dergelijke dingen.
- 4°. Een doorsnee-bondslid kan geen rake grappen velen, zelfs hoort hij de waarheid liever niet. Zin voor humor schijnt niet aanwezig.
- 5°. Het blijkt erg loonend eenige grappen aan het adres van zeker soort D. S. B.'ers te lanceeren.

De rest van de oplossing stonk zoo verschrikkelijk, dat ik me gehaast heb de boel in de gootsteen te gooien, misschien dat ze er bij de gemeentereiniging nog andere ongerechtigheden uitvisschen.

L.

Technische Hoogeschool.

Propaedeutische Examens voor de
Zomervacantie 1915.

Zij die wenschen deel te nemen aan een der propaedeutische examens, genoemd in Artt 8—14 van het Kon. Besl. van 4 Juli 1905 Stbl. No. 227 of aan eenig deel dier examens — zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908 afd. Onderwijs — worden uitgenoodigd vóór 27 Maart van hun voornemen schriftelijk kennis te geven aan den Secretaris der Afdeeling der Algemeene Wetenschappen, Prof. Dr. J. H. Valckenier Kips, door de aangifte in de daartoe bestemde enveloppe te bezorgen aan

het Hoofdgebouw (Administratiegebouw) der Technische Hoogeschool.

De aangifte moet geschieden op een formulier, daartoe verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel J. Waltman Jr.

Nauwkeurige opgave van het examen of het gedeelte of der gedeelten van het examen, waaraan men wenscht deel te nemen, wordt vereischt.

Zij, die voor het eerst aan het examen deelnemen of nog niet voor een deel van het examen zijn geslaagd, moeten de aanvraag vergezeld doen gaan van het eind-examen-diploma der Hoogere Burgerschool, van het getuigschrift van bekwaamheid tot de studie aan de Universiteit in de faculteit der Wis- en Natuurkunde, of van het getuigschrift van bekwaamheid tot de studie aan de Technische Hoogeschool. (Zie art. 122 Hooger Onderwijswet).

Afdrukken van het bovengenoemd Koninklijk Besluit, alsook de daarop betrekking hebbende Ministerieele beschikking (Staatscourant No. 30 van 5 Februari 1908) zijn mede verkrijgbaar bij den Techn. Boekhandel J. Waltman Jr.

Desverlangd worden nadere inlichtingen verstrekt door den Secretaris der Afdeling.

Zij die wegens geldige redenen wenschen vóór een bepaalde datum, of op bepaalde data te worden geëxamineerd, behooren dit op een *afzonderlijk*, mede in den Technischen Boekhandel J. Waltman Jr. verkrijgbaar, en bij hunne aangifte in te sluiten formulier te vermelden.

Omtrent de propaedeutische examens na de zomervacantie, waarvoor de aangifte begin Juni moet geschieden, zal later eene aankondiging verschijnen.

—o—

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap, zal de heer Pieter Eduard Verkade, Scheikundig Ingenieur, op Vrijdag 5 Maart 1915, des namiddags ten drie ure in de Prinsenkamer, worden toegelaten ter verdediging, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool van een proefschrift, getiteld: „de Hydratatie van organiese Zuurhydriden”, en van stellingen, beide goedgekeurd door den promotor Prof. Dr. J. Böeseken, t.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 16 Februari 1915 No. 1836 1 Afdeling O., is met ingang van 1 Maart 1915 aan L. P. Kleyburg, e. i., te Delft, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de Electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 16 Februari 1915 No. 1836 2 Afdeling O., is voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1915 benoemd tot assistent voor de Electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft, A. J. ter Linden, w. en e. i., onder gelijktijdig eervol ontslag als assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde aan die Hoogeschool.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 20 Februari 1915 No. 2101 Afdeling O., is voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1915 benoemd tot assistent voor de Mechanische Technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, G. W. Paul.

Mededeelingen.

Verantwoording collecte voor het
Kon. Nat. Steun-Comité.

Opbrengst van 18 en 19 Februari f 64,87⁵ waarbij f 35,— volgens overeenkomst met Mej. Augusta de Wit na hare lezing over de Bataks, door de D. S. V.: „Onze Koloniën” gestort.

J. ROTGANS.

Gevonden.

?

Dit teeken was 't dat ik vond,
In een bestoven oud S. W.,
En alles wat er boven stond,
Drie simpele letters: D. S. B.

Z.

Bibliotheek Societeit „Phoenix”.

Nieuw aangeschafte Boeken.

I. Nederlandsch.

- Broedelet, Joh. W.** I—1250.
Hofstad. 2 dln.
Zeist. Meindert Boogaardt. jun. 1910.
- Stuwe, Jeanne Reyneke van** I—1251.
Schetsen. Eersten Bundel.
's Gravenhage. N. Veenstra.
- Stuwe, Jeanne Reyneke van** I—1252.
Zestien.
Amsterdam. L. J. Veen.
- Stuwe, Jeanne Reyneke van** I—1253.
Zeventien.
Amsterdam. L. J. Veen.
- Hulleman, Frans** I—1255.
Leven. (Novellen).
Rotterdam. Johan Pieterse.
- Tragtick.** I—1255.
Olga Wadima. (Oorspronkelijke Roman uit Rusland).
Amsterdam. Joh. G. Stemler Cz. 1903.

II. Fransch.

- Derys, Gaston** II—1533.
L' Amant des Vierges, avec. illustrations
de Jobbé—Duval.
Paris. Albin Michel.
- Tharaud, Jérôme et Jean** II—1534.
Dingley, L' Illustre Ecrivain.
Paris. Emile—Paul. 1911.

V. Kritieken, enz.

- Scherer, Edmond** V—165.
Études Critiques sur la Littérature contemporaine.
Paris. Michel Lévy frères. 1866.

- Scherer, Edmond** V—166.
Études sur la Littérature contemporaine.
Paris. Michel Lévy frères. 1866.

VI. Geschiedenis.

- De Waarheid over den Oorlog.** VI—372.
Berlijn. E. S. Mittler und Sohn. 1914.
- Belgisch Grijsboek.** (Getrouwe en onverkorte vertaling). VI—373.
's Gravenhage. Office Belge. 1914.

- King Albert's Book.** A Tribute to the Belgian King and People from Representative Men and Women throughout the world. (illustrated). VI—376.
The Daily Telegraph 1915.

VII. Koloniën, Land en Volkenkunde.

- Ebers, Georg** VII—177.
Cicerone durch das Alte und Neue Aegypten.
(illustriert).
Stuttgart und Leipzig. Ed. Halberger. 1866.
- Nijland, E.** VII—178.
Japan en de Japanneezen. (geïllustreerd).
Nijkerk. G. F. Callenbach. 1902.

VIII. Sociale Vraagstukken.

- Mercier, Helene.** VIII—311.
Over Arbeiderswoningen. (Met Afbeeldingen).
Haarlem. H. D. Tjeenk Willink.
- Bilz.** VIII—313.
L' État social de l'avenir. Esquisse d'un nouvel
État. (Nouvelle theorie du Monde).
Paris. A. Quillet et Cie. 1904.
- Stoppelaar, E. P. de** VIII—314.
De Petroleum-industrie, in het bijzonder die van
Nederlandsch Oost-Indië.
Overzicht ten behoeve van Houders van Petroleum-
waarden.
Amsterdam. J. H. de Bussy. 1897.
XII. Wijsbegeerte en Godsdienst.
XII—267.
De Heilige Boeken der Chinezen of de vier klassieke
boeken van Confucius en Mencius.
(Khoeng-Tseu en Meng-Tseu),
Haarlem, J. J. van Brederode. 1862.
- Brochures.
- Wijk, A. W. van** Broch.
Eenheid en Vrijheid in Kerk en Maatschappij.
Uit Redelijke Godsdienst. Serie III—N°. 9.
Baarn. Hollandia-Drukkerij. 1914.
- Graaf, Dr. H. T. de** Broch.
Geloof en Misdaad.
Uit Redelijke Godsdienst. Serie III—N°. 10.
Baarn. Hollandia-drukkerij. 1914.
- Hijmans, F.** Broch.
„Het machinaal vormen in de ijzergieterij en zijn
jongste ontwikkeling”. (Overdruk).
Broch.
Generaal Botha en Generaal Smits verzekeren aan
Groot-Britanië den loyalen steun van de Zuid-
Afrikaansche Unie.
Redevoeringen door genoemde Generaals gehouden
in het Parlement der Zuid-Afrikaansche Unie.
's Gravenhage. Martinus Nijhoff. 1914.
- Cook, Sir Edward.** Broch.
Hoe Engeland den vrede nastreefde.
Een overzicht der Engelsch-Duitsche onderhande-
lingen van 1898 tot 1914, naar Gezaghebbende
Bronnen verhaald.
Edinburgh etc. Thomas Nelson. 1915.
- Massingham, H. W.** Broch.
Waarom Engeland België te hulp gekomen is.
(Overgedrukt uit de „Nation” van 3 October 1914).
Edinburgh etc. Thomas Nelson. 1915.
- Murray, Gilbert** Broch.
Hoe kan oorlog ooit goed te praten zijn?
Edinburgh etc. Thomas Nelson. 1915.

- Bryce, James** Broch.
Neutrale volkeren en de oorlog.
Edinburgh etc. Thomas Nelson. 1915.
- Behrens, W. K.** Broch.
Verslag van de lotgevallen der Technische Hooge-
school, gedurende den cursus 1913—1914.
Delft. Techn. Boekh. en Drukkerij J. Waltman Jr. 1915.

Ingekomen boeken.

Prof. Hk. DE VRIES. „DE VIERDE DIMENSIE”. Geb. f 3.25.
Uitgave P. Noordhoff.

„ONS LEGER”. No. 3, van 15 Februari 1915. Orgaan
van de Vereeniging „Ons Leger”.

Boekbespreking.

„ONS LEGER” No. 3, van 15 Febr. 1915.
Orgaan van de Vereeniging „Ons Leger.”

Tengevolge van de mobilisatie is in bovengenoemde
vereeniging nieuw leven gekomen. Een Dagelijksch Bestuur
strekt thans zijn werkzaamheden uit over het geheele land.
Een welverzorgd blad, 't vroegere Rotterdamsche Afdeeling-
orgaan, verschijnt maandelijks en bevat verschillende inte-
ressante artikelen.

De vereeniging geeft binnenkort sluitzegels uit en zij zal,
zooals uit een ingezonden stuk in dit nummer blijkt, een
intekenlijst laten circuleeren, alles ten behoeve van onze
militairen te velde.

Hebben ook de studenten voor dit sympathieke doel niet
iets over?

M.

Agenda.

DELFT.

Maandag 1 Maart. Schouwburg Stads Doelen. Het Rotter-
damsch Tooneelgezelschap, 6e abonnements-voorstel-
ling: „Ynske”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 26 Febr. Geb. voor K. en W. Die Haghespelers.
„Opzet en Toeval”; 8 uur.

Schouwburg. Ned. Tooneel: „Pygmalion”; 8 uur.

Zaterdag 27 Febr. Geb. voor K. en W. 9e Mengelberg
Concert, soliste Gertrud Förstel; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 26 Febr. Schouwburg. Rotterd. Tooneelgezelschap.
„Ynske”; 8 uur.

Tivoli. Vlaamsche liederavond, Emiel Hullebroeck; 8 u.
Zaterdag 27 Febr. Nutszaal. Concert Rosa Spier en Helena
Scheurleer; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Een net persoon biedt zich beleefd aan voor het
verrichten van SCHRIJFWERK voor H.H. studenten.
Uiterst billijke conditiën en net werk verzekerd.

Brieven franco onder No. 6968 Bureau van dit Blad.

ZOO JUIST VERSCHENEN:

„DE VIERDE DIMENSIE”

Eene inleiding tot de vergelijkende studie der verschillende
meetkonden

door Dr. Hk. DE VRIES,

Hoogleeraar a/d Universiteit te Amsterdam. PRIJS geb. f 3,25

P. NOORDHOFF. — Uitgever. — GRONINGEN.

H.H. Amateur-Fotografen.

Het Beste, Goedkoopste Adres voor Uw inkoop te doen

IS, WAS en BLIJFT

65 BRAB. TURFMARKT 65,

gij bespaart minstens 25 %.

Speciale inrichting voor VERGROOTINGEN en SPOED-
BESTELLINGEN voor ONTWIKKELEN en AFDRUKKEN.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :- Chr. F. RÜTER.

SCHRIJFMACHINES

in huur f 5.— per maand.

Bijzondere aanbieding in NIEUWE en GEBRUIKTE MACHINES tegen zeer lage prijzen.

A. J. PRINS, CHOORSTRAAT 4.

Bekendmaking !!

Met deze maken wij bekend, dat door de tijdsomstandigheden, de prijzen voor het Chemisch reinigen en model oppersen van alle

Heeren- en Dameskleeding,
gedurende 3 MAANDEN verminderd worden.

Deze prijsvermindering is hoofdzakelijk, om onze Kleermakers aan het werk te houden.

Winterjas	f 2.00	thans f	1.50
Demi-Saison	„ 1.75	„ „	1.25
Gekleede Jas	„ 1.50	„ „	1.—
Colbert Costuum	„ 3.25	„ „	2.50
Pantalon	„ 1.00	„ „	0.60
Vest	„ 1.00	„ „	0.50
Dames Mantel	„ 2.50	„ „	1.75
Costuumrok	„ 1.75	„ „	1.—
Geheel Dames Costuum	„ 2.75	„ „	2.—

 Vraagt onze nieuwe Prijscourant.

Bestellingen worden zoo spoedig mogelijk ten uitvoer gebracht. Afhalen en bezorgen zonder prijsverhooging.

Eerste Amerikaansche Reparatie-Inrichting

hier ter stede

Jacob-Gerritstraat 16-18. - Delft.